

MINISTERI DE FOMENT

2763 *CORRECCIÓ d'errades al Reial decret 1829/1999, de 3 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament que regula la prestació dels serveis postals, en desplegament del que estableix la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.* («BOE» 36, de 11-2-2000.)

Havent observat errades en el text del Reial decret 1829/1999, de 3 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament que regula la prestació dels serveis postals, en desplegament del que estableix la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 313, de 31 de desembre de 1999, i en el suplement número 1, de 20 de gener de 2000, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 184, primera columna, disposició addicional tercera, cinquena línia, on diu: «...la Llei 13/1994...», ha de dir: «...la Llei 13/1998...».

A la pàgina 185, primera columna, article 2, apartat 2, cinquè paràgraf, primera línia, on diu: «...règim de l'autoprestació...», ha de dir: «...règim d'autoprestació...».

A la pàgina 186, primera columna, article 9, apartat 2, primer paràgraf, vuitena línia, on diu: «...circumstàncies optatives...», ha de dir: «...circumstàncies obstatives...».

A la pàgina 188, segona columna, article 16, apartat 5, segon paràgraf, última línia, on diu: «...i de la resta de normativa específica que resulti aplicable.», ha de dir: «...i de la resta de normes específiques que hi siguin aplicables.».

A la pàgina 189, segona columna, article 20, apartat 2, primer paràgraf, última línia, on diu: «...que indiquen els apartats següents.», ha de dir: «...que indica l'apartat següent.».

A la pàgina 191, segona columna, article 28, apartat 1, b), segon paràgraf, novena línia, on diu: «...límit a la càrrega...», ha de dir: «...límit de la càrrega...».

A la pàgina 191, segona columna, article 28, apartat 2, primer paràgraf, tercera línia, on diu: «...àmbit del servei universal...», ha de dir: «...àmbit del servei postal universal...».

A la pàgina 192, segona columna, article 32, apartat 1, paràgraf a), on diu: «...carta o paquet.», ha de dir: «...carta o paquet postal.».

A la pàgina 192, segona columna, article 33, primer paràgraf, segona línia, on diu: «...servei universal...», ha de dir: «...servei postal universal...».

A la pàgina 193, segona columna, article 37, primer paràgraf, tercera línia, on diu: «...quan concorrin circumstàncies geogràfiques...», ha de dir: «... quan concorrin circumstàncies o condicions geogràfiques...».

A la pàgina 194, primera columna, article 42, apartat 3, quarta línia, on diu: «..., durant el termini d'un mes,...», ha de dir: «...durant el termini màxim d'un mes,...».

A la pàgina 195, segona columna, article 48, apartat 1, paràgraf a), primera línia, on diu: «...serveis postals...», ha de dir: «...enviaments postals...».

A la pàgina 196, segona columna, article 51, apartat 2, segona línia, on diu: «...les seves col·laboracions...», ha de dir: «...els seus col·laboradors...».

A la pàgina 196, segona columna, article 52, cinquena línia, on diu: «...dels serveis que presta,...», ha de dir: «...dels serveis que presti,...».

A la pàgina 198, primera columna, article 63, primer paràgraf, tercera línia, on diu: «...cartes sobre en

segells...», ha de dir: «...cartes sobre amb segells...». I en el quart paràgraf, primera línia, on diu: «..., el pagament màxim de validesa...», ha de dir: «...el termini màxim de validesa...».

A la pàgina 199, segona columna, article 75, paràgraf c), ... línia, on diu: «...per garantir-ne el bon ús en la màquina.», ha de dir: «...per garantir el bon ús de la màquina.».

A la pàgina 199, segona columna, article 76, tercer paràgraf, cinquena línia, on diu: «...que estableix l'article 41.2.j)...», ha de dir: «...que estableix l'article 41.2.i)...».

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

3009 *REIAL DECRET 198/2000, d'11 de febrer, pel qual es modifica el Reial decret 280/1994, de 18 de febrer, pel qual s'estableixen els límits màxims de residus de plaguicides i el seu control en determinats productes d'origen vegetal.* («BOE» 39, de 15-2-2000.)

El Reial decret 280/1994, de 18 de febrer, pel qual s'estableixen els límits màxims de residus de plaguicides i el seu control en determinats productes d'origen vegetal, incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva del Consell 90/642/CEE, de 27 de novembre, relativa a la fixació dels continguts màxims de residus en determinats productes d'origen vegetal, incloses les fruites i les hortalisses, i també hi incorpora les directives 76/895/CEE, de 23 de novembre, relativa a la fixació dels continguts màxims de residus de plaguicides en les fruites i les hortalisses, i 86/362/CEE, de 24 de juliol, relativa a la fixació dels continguts màxims per als residus de plaguicides en els cereals.

La Directiva 97/41/CE, del Consell, de 25 de juny, per la qual es modifiquen les directives 76/895/CEE, 86/362/CEE, 86/363/CEE i 90/642/CEE, relatives a la fixació dels continguts màxims de residus de plaguicides en les fruites i les hortalisses, els cereals, els productes alimentaris d'origen animal i en determinats productes d'origen vegetal, incloses les fruites i les hortalisses, respectivament, ha introduït en aquestes directives novetats importants la incorporació de les quals requereix modificar el Reial decret 280/1994. Per la Directiva 1999/65, de 24 de juny, sobre la mateixa matèria, s'han rectificat, posteriorment, els terminis de tramesa de determinats informes a la Comissió Europea.

Aquest Reial decret, pel qual s'incorporen a l'ordenament jurídic intern la Directiva 97/41/CE, parcialment, en el que afecta productes vegetals i productes d'origen vegetal, i les rectificacions de terminis que estableix la Directiva 1999/65/CE, es dicta a l'empara del que disposen l'article 149.1.16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva referent a bases i coordinació general de la sanitat, i l'article 40.2 de la Llei general de sanitat.

Per a la seva elaboració han estat consultades les comunitats autònomes i els sectors afectats, i se n'ha obtingut l'informe de la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària. Així mateix, té l'informe favorable del Ministeri d'Administracions Públiques.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Sanitat i Consum, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 11 de febrer de 2000,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 280/1994, de 18 de febrer.*

Es modifica el Reial decret 280/1994, de 18 de febrer, pel qual s'estableixen els límits màxims de residus de plaguicides i el seu control en determinats productes d'origen vegetal, de la manera següent:

1. Se substitueix l'apartat 2 de l'article 2 pel text següent:

«2. Residus de plaguicides: restes dels plaguicides, com també els seus metabòlits i els productes de degradació o de reacció que siguin presents en els productes que preveu l'article 3.»

2. Se substitueix l'apartat 3 de l'article 2 pel text següent:

«3. Posada en circulació: tota transmissió a títol oneros o gratuït dels productes enumerats a l'annex I, una vegada collits. La importació en territori nacional d'aquests productes procedents de països tercers es considera posada en circulació als efectes d'aquest Reial decret.»

3. Se substitueix l'apartat 1 de l'article 3 pel text següent:

«1. Aquest Reial decret és aplicable a:

a) Tots els productes vegetals que figurin en els grups esmentats a la primera columna de l'annex I, sempre que els productes compresos en aquests grups o les seves parts que esmenta la tercera columna de l'annex puguin contenir determinats residus de plaguicides.

b) Els productes del paràgraf a), quan hagin estat sotmesos a processos de dessecació o transformació o quan hagin estat incorporats en aliments compostos, en la mesura que puguin contenir determinats residus de plaguicides.

c) Sens perjudici de les regulacions específiques, als preparats per a lactants i als preparats de continuació, que regula el Reial decret 72/1998, 23 de gener, i als aliments elaborats a base de cereals i aliments infantils per a lactants i nens petits, que regula el Reial decret 490/1998, de 27 de març, només els és aplicable el que estableix l'apartat 4 de l'article 8 d'aquest Reial decret. Aquestes disposicions només són aplicables fins que s'estableixin, d'acord amb el que disposa la normativa comunitària, els continguts màxims de residus de plaguicides per als productes esmentats.»

4. Se substitueix el primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 3 pel text següent:

«2. També s'aplica als productes esmentats a l'apartat 1 destinats a l'exportació a països tercers, excepte als que siguin tractats prèviament a l'exportació quan es pugui demostrar de manera suficient:»

5. Se substitueix l'article 4 pel text següent:

«Article 4. *Fixació de límits màxims de residus.*

1. Els límits màxims per als continguts de residus de plaguicides en els productes vegetals són els que estableix l'annex II. Atenent el seu àmbit d'aplicació, s'ha de diferenciar entre:

a) Nacionals, fixats per la Comissió Conjunta de Residus de Productes Fitosanitaris de conformitat amb l'article 4.3 de la Reglamentació tec-

nicosanitària dels plaguicides, aprovada pel Reial decret 3349/1983, de 30 de novembre.

b) Provisionals, fixats per la Comissió Conjunta de Residus de Productes Fitosanitaris de conformitat amb l'article 15.3.f) del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris, o bé establerts per a transposició a l'ordenament jurídic intern dels fixats a proposta d'altres estats membres de la Unió Europea, en aplicació de l'article 4.1.f) de la Directiva 91/414/CEE, relativa a la comercialització de productes fitosanitaris.

c) Comunitaris, establerts com a conseqüència de disposicions comunitàries, a excepció dels que defineix el paràgraf d).

d) Comunitaris temporals, establerts en aplicació de les disposicions que conté l'apartat 4 de l'article 8 d'aquest Reial decret.

2. A més dels que estableix l'annex II, tenen la consideració de límits màxims de residus:

a) Els fixats per la Comissió Conjunta de Residus de Productes Fitosanitaris que no estiguin compresos a l'apartat 1, mentre se'ls inclogui a l'annex II.

b) El límit de determinació del mètode analític corresponent, per als plaguicides d'ús fitosanitari no autoritzat a Espanya que no estiguin inclosos a l'annex II ni compresos en el paràgraf a) anterior. En cas que hi hagi diferents mètodes analítics, s'ha d'aplicar el que tingui el límit de determinació més baix, llevat que s'estableixi un mètode oficial.

3. En el cas de productes dessecats i transformats per als quals no s'hagin fixat límits màxims específics, s'apliquen els valors a què es refereixen els apartats 1 i 2, tenint en compte la concentració o la dilució de residus provocada pel procediment d'assecatge pel tractament aplicat, mentre s'estableixin oficialment els factors de concentració o dilució per a les operacions de dessecació o de transformació corresponents.

4. En el cas d'aliments compostos per als quals no s'hagin establert expressament límits màxims de residus, s'apliquen els valors a què es refereixen els apartats 1 i 2, tenint en compte les concentracions relatives dels ingredients vegetals presents en la mescla i el que preveu l'apartat 3.»

6. A l'apartat 4 de l'article 5, se substitueix la primera línia per la següent:

«4. Els operadors comercials i els productors.»

7. En els apartats 1 i 2 de l'article 6, la denominació «productes vegetals» se substitueix per la de «productes compresos a l'apartat 1 de l'article 3».

8. L'apartat 3 de l'article 6 se substitueix pel text següent:

«3. Les inspeccions i els controls necessaris s'han de fer de conformitat amb el Reial decret 50/1993, de 15 de gener, pel qual es regula el control oficial de productes alimentaris, llevat del que estableixen l'apartat 2 del seu article 5 i el seu article 9, i el Reial decret 1397/1995, de 4 d'agost, pel qual s'aproven mesures addicionals sobre el control oficial de productes alimentaris, llevat del que estableixen els seus articles 5, 6 i 7,

i d'acord amb les normes relatives al control dels residus en productes alimentaris d'origen vegetal. Els mètodes de mostreig per fer els controls previstos en els programes que s'estableixin són els que especifica l'annex III.»

9. S'inclou a l'article 6 el nou apartat 5 següent:

«5. A efectes de garantir l'execució dels programes coordinats comunitaris i l'intercanvi d'informació que estableixen les directives 76/895/CEE, 86/362/CEE, 90/642/CEE, 89/397/CEE i 93/99/CEE, les comunitats autònomes:

a) Han d'elaborar els plans de vigilància per al compliment del que estableixen els apartats 1 i 2 tenint en compte les indicacions relatives a l'execució dels programes comunitaris que els transmetin, respectivament, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i el Ministeri de Sanitat i Consum. Abans de l'1 de juliol de cada any han de remetre a aquests ministeris els plans respectius per a l'any següent per a l'elaboració i la tramesa de les previsions de programes nacionals a la Comissió Europea abans del 30 de setembre.

b) Han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i al de Sanitat i Consum, respectivament, abans de l'1 de juny de cada any, els resultats de les anàlisis de les mostres preses durant l'any anterior en l'execució dels programes esmentats en els apartats 1 i 2, a efectes de l'elaboració i la tramesa dels informes corresponents a la Comissió Europea abans del 31 d'agost.»

10. Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 8 se substitueixen pels apartats 1 i 2 següents:

«1. Sens perjudici del que estableix el Reial decret 1418/1986, de 13 de juny, sobre funcions del Ministeri de Sanitat i Consum en matèria de sanitat exterior, l'execució i el desplegament del que estableix aquest Reial decret respecte als intercanvis amb països tercers, inclosa la designació dels agents encarregats de la presa de mostres en els punts d'entrada, és competència del Ministeri de Sanitat i Consum, tant si es tracta de vegetals com dels seus transformats i d'aliments compostos.

2. Les relacions amb la Comissió Europea, per mitjà de les vies corresponents, i en particular l'elaboració i la tramesa dels informes preceptius, corresponen:

a) Al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, pel que fa al compliment de les directives 76/895/CEE, 86/362/CEE i 90/642/CEE.

b) Al Ministeri de Sanitat i Consum, pel que fa a les directives 89/397/CEE i 93/99/CEE.»

11. L'apartat 4 queda com a apartat 3 i s'hi inclou l'apartat 4 següent:

«4. Sens perjudici del que estableix l'apartat 3, quan es tracti de productes originaris d'un altre Estat membre de la Unió Europea, en què els continguts en residus de productes fitosanitaris superin els límits màxims de residus nacionals, encara no harmonitzats a nivell comunitari, s'ha d'actuar de la manera següent:

a) Les comunitats autònomes han de notificar immediatament els fets a la Direcció General de Salut Pública, la qual, en el termini de 20 dies des de l'adopció de les mesures per la comunitat autònoma, ha de comunicar els fets a l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen de les mercaderies interceptades d'acord amb el paràgraf segon

de l'apartat 5, i l'han d'informar dels motius i de les mesures adoptades. Així mateix, ha de traslladar aquesta informació a la Direcció General d'Agricultura.

b) En cas que l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen invoqui la legalitat de la comercialització, de conformitat amb els límits màxims de residus establerts allà, i hi adjunti la documentació justificativa, s'ha de sotmetre a la Comissió Conjunta de Residus de Productes Fitosanitaris, si és possible, una proposta de fixació d'un nou límit màxim de residus.

c) Si l'acord de la Comissió Conjunta de Residus de Productes Fitosanitaris, que s'ha de produir en el termini de tres mesos a comptar del moment en què es va iniciar el conflicte, és favorable a la fixació d'un nou límit màxim de residus, el director general de Salut Pública ho ha de comunicar immediatament a l'autoritat competent de l'Estat membre i a la comunitat autònoma on s'hagin desencadenat els fets perquè se suspenguin les mesures adoptades. El director general d'Agricultura ha d'informar dels fets, inclosa l'adopció del límit, a la Comissió Europea perquè el Comitè Fitosanitari Permanent en tingui coneixement.

d) Si, al contrari, el resultat és desfavorable, no s'han d'adoptar decisions sobre la destrucció de mercaderies fins que es produeixi la decisió posterior corresponent de la Comissió Europea. En cas que en aquesta decisió s'estableixi un límit comunitari temporal per a aquests residus, s'han de suspendre immediatament les mesures adoptades.»

12. La disposició addicional única passa a ser la disposició addicional primera.

13. S'hi afegeix una disposició addicional segona amb el text següent:

«Disposició addicional segona. *Notificació a la Comunitat Europea.*

Les disposicions en matèria de notificació a la Comissió Europea que estableix el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la tramesa d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i de reglaments relatius als serveis de la societat de la informació, no són aplicables:

a) Quan es tracti de límits màxims de residus de substàncies actives noves, cas en què el procediment de notificació a la Comissió Europea és el que estableix el Reial decret 2163/1994.

b) Quan es tracti de límits màxims de residus comunitaris temporals, cas en què el procediment de notificació a la Comissió Europea és el que estableix l'article 8 d'aquest Reial decret.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 11 de febrer de 2000.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

3010 REIAL DECRET 200/2000, d'11 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de control de la producció i la comercialització dels materials de reproducció de les plantes ornamentals. («BOE» 39, de 15-2-2000.)

L'Ordre de 28 d'octubre de 1994 per la qual s'aprova el Reglament tècnic de control de la producció i la comercialització dels materials de reproducció de les plantes ornamentals i de les plantes ornamentals, va incorporar al nostre ordenament jurídic la Directiva 91/682/CEE, del Consell, de 19 de desembre, relativa a la comercialització dels materials de reproducció de les plantes ornamentals i de les plantes ornamentals, desplegada per les directives següents: 93/49/CEE, de la Comissió, de 23 de juny; 93/63/CEE, de la Comissió, de 5 de juliol, i 93/78/CEE, de la Comissió, de 21 de setembre.

La Directiva 91/682/CEE va tenir dificultats d'interpretació en els estats membres i es va incloure en la iniciativa comunitària de simplificació de la legislació en el mercat interior, posada en marxa per la Comissió Europea el 1996. Com a conseqüència d'aquesta iniciativa, van resultar diverses recomanacions per simplificar el text original i que es refereixen tant a les persones que han de ser controlades, com a les espècies i els tipus de material que ha de cobrir la norma, com també a l'equivalència amb els països tercers.

Després de l'examen d'aquestes recomanacions, el Consell de la Unió Europea ha considerat convenient promulgar la nova Directiva 98/56/CE, del Consell, de 20 de juliol, relativa a la comercialització dels materials de reproducció de les plantes ornamentals que substitueix l'esmentada anteriorment.

Per tant, en virtut d'aquest Reial decret s'incorpora al nostre ordenament jurídic la Directiva 98/56/CE del Consell, desplegada per la Comissió mitjançant les directives següents:

a) La Directiva 1999/66/CE, de 28 de juny, per la qual s'estableixen els requisits que han de complir les etiquetes o altres documents expedits pel proveïdor en virtut de la Directiva 98/56/CE.

b) La Directiva 1999/67/CE, de 28 de juny, per la qual es modifica la Directiva 93/49/CEE per la qual s'estableix la llista referent a les condicions que han de complir els materials de reproducció de plantes ornamentals i les plantes ornamentals de conformitat amb la Directiva 91/682/CEE, del Consell.

c) La Directiva 1999/68/CE, de 28 de juny, per la qual es fixen disposicions addicionals sobre les llistes de varietats de plantes ornamentals elaborades pels proveïdors en virtut de la Directiva 98/56/CE, del Consell.

d) La Directiva 1999/69/CE, de 28 de juny, per la qual es deroga la Directiva 93/63/CEE per la qual s'estableixen les disposicions aplicables per a la vigilància i el control dels proveïdors i els establiments en el marc de la Directiva 91/682/CEE, del Consell.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes i els sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació i del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Ministeri d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 11 de febrer de 2000,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Aquest Reial decret s'aplica a la producció i la comercialització dels materials de reproducció de plantes ornamentals, sens perjudici de les normes de protecció de la flora silvestre que estableix el Reglament (CE) 338/1997, del que estableix la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos, i de les normes fitosanitàries que estableix el Reial decret 2071/1993, de 26 de novembre, relatiu a les mesures de protecció contra la introducció i la difusió en el territori nacional i de la Unió Europea d'organismes nocius per als vegetals o els productes vegetals, com també per a l'exportació i el tràfic cap a països tercers.

2. Aquest Reial decret no s'aplica als materials de reproducció quan es demostrï que estan destinats a l'exportació a països que no pertanyin a la Unió Europea, sempre que estiguin identificats correctament com a tals i es mantinguin aïllats de manera adequada. Tampoc no s'aplica als materials de reproducció els productes dels quals no es destinin a usos ornamentals.

Article 2. Definicions.

Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén per:

1. Materials de reproducció: materials vegetals que estan destinats a:

- La reproducció de plantes ornamentals.
- La producció de plantes ornamentals; tanmateix, en cas de producció a partir de plantes completes, aquesta definició només s'aplica en la mesura que la planta ornamental resultant estigui destinada a la comercialització posterior.

2. Reproducció: reproducció vegetal o per altres mitjans.

3. Proveïdor: qualsevol persona física o jurídica que es dediqui professionalment a la comercialització o a la importació de materials de reproducció.

4. Comercialització: mantenir disponible o en magatzem, exposar o oferir en venda, vendre o lliurar a una altra persona, sigui quina sigui la forma com es faci, materials de reproducció de plantes ornamentals.

5. Lot: un conjunt d'unitats d'un sol producte, identificables per l'homogeneïtat de la seva composició i del seu origen.

6. Organisme oficial responsable:

a) La Direcció General d'Agricultura, per mitjà de la Subdirecció General de Sanitat Vegetal, respecte a l'ordenació i la coordinació en matèria de control i certificació de llavors i plantes de viver, com també totes les funcions referents als intercanvis d'aquest material amb països tercers.

b) Els òrgans competents de les comunitats autònomes, respecte a l'execució de les operacions necessàries per al control i la certificació corresponent.

Els organismes a què fan referència els dos paràgrafs anteriors poden delegar les funcions, que duen a terme sota la seva responsabilitat i el seu control, en qualsevol persona jurídica de dret públic o privat que, d'acord amb els seus estatuts aprovats oficialment, sigui responsable exclusivament de funcions públiques específiques, sempre que aquesta persona i els seus membres no obtinguin cap profit personal del resultat de les mesures que adoptin.

Les comunitats autònomes han de comunicar els òrgans responsables en el seu territori de l'execució de les operacions necessàries per al control i la certificació corresponents al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació el qual, al seu torn, per la via corresponent, ho ha de comunicar a la Comissió Europea.

CAPÍTOL II

Requisits dels materials de reproducció

Article 3. *Requisits per a la comercialització.*

1. Els proveïdors només poden comercialitzar els materials de reproducció si aquests materials compleixen els requisits d'aquest Reial decret.

2. No cal el compliment dels requisits que estableix aquest Reial decret per a la comercialització dels materials de reproducció que es destinin:

- A proves o finalitats científiques.
- A tasques de selecció.
- A la conservació de la diversitat genètica.

Article 4. *Requisits fitosanitaris de quarantena.*

Els materials de reproducció han de complir, quan escaigui, les condicions fitosanitàries que siguin aplicables a l'espècie a què pertanyin establertes pel Reial decret 2071/1993.

Article 5. *Requisits de qualitat.*

1. Sens perjudici del que disposen els articles 1 i 4 d'aquest Reial decret, els materials de reproducció que es comercialitzin han de complir els requisits següents:

a) Com a mínim externament, han d'estar exempts essencialment de qualsevol organisme nociu o de qualsevol dels seus signes o símptomes que, per afectar la qualitat, redueixin el valor d'utilització del material i, en particular, dels indicats per als gèneres i les espècies esmentats en l'annex d'aquest Reial decret.

b) Han d'estar exempts essencialment de defectes que n'afectin la qualitat com a material de reproducció.

c) Han de tenir la capacitat i les dimensions que siguin necessàries en relació amb el seu valor d'utilització com a material de reproducció.

d) En el cas de llavors, han de tenir el poder germinatiu adequat.

e) Si es comercialitzen amb referència a una varietat inclosa en l'article 9 d'aquest Reial decret, han de presentar una puresa i una identitat varietal satisfactòria.

f) Han de tenir la identitat i la puresa del gènere o l'espècie o del grup de plantes a què pertanyin.

2. Els materials de reproducció que, pel fet de presentar signes o símptomes visibles, no estiguin essencialment exempts d'organismes nocius, han de rebre un tractament adequat o, si s'escau, han de ser eliminats.

3. A més, els materials de reproducció de cítrics han de complir els requisits següents:

a) Han de procedir d'un material inicial que, havent estat sotmès a anàlisi, no hagi mostrat símptomes de cap virus o organisme similar a un virus, ni de cap malaltia.

b) S'han d'haver sotmès a inspeccions de les quals hagi resultat que estan essencialment exempts de virus o organismes similars a virus i de malalties des del començament de l'últim cicle vegetatiu.

c) En cas d'empelt, ha d'haver estat empeltat en patrons que no siguin sensibles als viroides.

4. Si es tracta de bulbs de flors, a més s'ha de complir el requisit que els materials de reproducció procedixin directament d'un material que en la fase de creixement s'hagi sotmès a anàlisi en què hagi resultat estar essencialment exempt de qualsevol organisme nociu o malaltia i dels seus signes o símptomes.

CAPÍTOL III

Requisits per als proveïdors de materials de reproducció

Article 6. *Registre oficial dels proveïdors.*

1. Els proveïdors han d'estar oficialment registrats per a les activitats que exerceixin pel que fa a aquest Reial decret en un registre oficial.

2. L'organisme oficial responsable pot considerar que els proveïdors inscrits en el Registre a què fa referència l'apartat 7 de l'article 6 del Reial decret 2071/1993, estan registrats als efectes d'aquest Reial decret. No obstant això, aquests proveïdors s'han d'ajustar als requisits d'aquest Reial decret.

3. No cal la inscripció en el registre oficial a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article per als proveïdors que només tracten amb persones no implicades professionalment en la producció o la venda de plantes ornamentals o de material de reproducció. Tot i això, aquests proveïdors han de complir els altres requisits d'aquest Reial decret.

Article 7. *Requisits dels proveïdors que es dediquin a la producció de materials de reproducció.*

1. Els proveïdors que es dediquin a la producció de materials de reproducció:

a) Han de determinar i controlar els punts essencials del seu procés de producció que repercuteixin en la qualitat dels materials de reproducció.

b) Han de disposar d'informació sobre el control a què es refereix el paràgraf a) anterior perquè l'examini, si així ho sol·licita, l'organisme oficial responsable.

c) Quan sigui procedent, han de prendre mostres per fer-ne l'anàlisi en un laboratori dotat de l'experiència i les instal·lacions adequades. El laboratori ha d'estar reconegut per l'organisme oficial responsable.

d) Han de garantir que, durant el procés de producció, els lots de materials de reproducció es puguin identificar un per un.

2. Els proveïdors autoritzats han de conservar almenys durant dotze mesos els registres de les vendes o les compres del material de reproducció comercialitzat.

CAPÍTOL IV

Comercialització i etiquetatge dels materials de reproducció

Article 8. *Comercialització en lots i etiquetatge.*

1. Els materials de reproducció s'han de comercialitzar en lots. No obstant això, els materials de reproducció de lots diferents es poden comercialitzar en una única partida sempre que el proveïdor mantingui un registre de la composició i l'origen dels diferents lots.

2. Quan es comercialitzin els materials de reproducció, s'hi ha d'adjuntar una etiqueta o un altre document expedit pel proveïdor.

3. L'etiqueta o el document del proveïdor han de ser d'un material adequat, que no s'hagi fet servir prèviament, i han d'estar impresos com a mínim en una

de les llengües oficials de la Unió Europea i en tot cas, com a mínim, en la llengua espanyola oficial de l'Estat, i s'hi ha d'indicar la informació següent:

- a) Indicació «qualitat CE».
- b) Indicació del codi de l'Estat membre de la Unió Europea.
- c) Indicació de l'organisme oficial responsable o del seu codi distintiu.
- d) Número de registre del proveïdor.
- e) Número de sèrie individual, setmanal o lot.
- f) Nom botànic.
- g) Denominació de la varietat, quan escaigui.

En el cas de patrons, denominació de la varietat o la seva designació.

- h) Denominació del grup de plantes, quan escaigui.
- i) Quantitat.
- j) En el cas d'importacions procedents de països tercers, el nom del país de producció.

4. En cas que els materials de reproducció vagin acompanyats d'un passaport fitosanitari d'acord amb l'Ordre de 17 de maig de 1993, per la qual s'estableix la normalització dels passaports fitosanitaris destinats a la circulació de determinats vegetals, productes vegetals i altres objectes dins de la Comunitat, i per la qual s'estableixen els procediments per a l'expedició d'aquests passaports i les condicions i els procediments per a la seva substitució, el dit passaport fitosanitari pot constituir l'etiqueta o el document expedit pel proveïdor que esmenta l'apartat 2 d'aquest article. En aquest cas, en el passaport, a més, hi ha de figurar, separada clarament de la resta, la informació següent: «Qualitat CE», el nom o el codi de l'organisme oficial responsable relatiu a aquest Reial decret i, quan escaigui, la denominació de la varietat, el patró o el grup de plantes. Quan es tracti d'importacions procedents de països tercers, també s'ha d'indicar el nom del país de producció.

5. La comercialització dels materials de reproducció en lots a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, no s'aplica al material de reproducció comercialitzat per persones no implicades professionalment en la producció o la venda de plantes ornamentals o de material de reproducció.

Així mateix, per a aquestes persones els requisits d'etiquetatge poden quedar limitats a una informació adequada del producte.

Article 9. *Comercialització amb referència a una varietat.*

1. Els materials de reproducció només es poden comercialitzar amb una referència a una varietat si aquesta és:

- a) Una varietat protegida legalment per un títol d'obtenció de varietat vegetal d'acord amb la Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals.
- b) Una varietat registrada oficialment.
- c) Una varietat de coneixement comú.
- d) Una varietat que figuri en una llista elaborada pel proveïdor que en contingui una descripció detallada i la seva denominació.

2. Les llistes elaborades pels proveïdors abans esmentades han d'incloure el següent:

- a) El nom de la varietat i, quan escaigui, els seus sinònims comunament coneguts.
- b) Indicacions de la conservació de la varietat i del sistema de reproducció utilitzat.
- c) Una descripció de la varietat, que compregui com a mínim les seves característiques i les seves expres-

sions, segons el que s'especifica de conformitat amb les disposicions sobre les sol·licituds presentades en el marc de la protecció comunitària d'obtencions vegetals a la Unió Europea, quan aquestes hi siguin aplicables.

d) Si és possible, la indicació de les divergències entre aquesta varietat i les varietats que se li assemblin més.

3. Els paràgrafs b) i d) de l'apartat anterior no són aplicables als proveïdors l'activitat dels quals es limiti a la posada al mercat de materials de reproducció de plantes ornamentals.

4. Els proveïdors han de posar a disposició de l'organisme oficial responsable que ho sol·liciti les llistes que elaborin.

5. En la mesura que sigui possible, cada varietat ha de tenir la mateixa denominació, de conformitat amb les normes que s'estableixin a nivell comunitari o, si no n'hi ha, d'acord amb les directrius acceptades internacionalment.

6. Quan els materials de reproducció es comercialitzin amb una referència a un grup de plantes i no a una de les varietats a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, el proveïdor ha de descriure i denominar el grup de plantes de manera que no hi pugui haver confusió possible amb qualsevol denominació varietal.

CAPÍTOL V

Materials de reproducció produïts en països tercers

Article 10. *Importació dels materials de reproducció produïts en països tercers.*

1. Mentre la Comissió Europea no decideixi si els materials de reproducció produïts en un país tercer ofereixen garanties equivalents als produïts a la Unió Europea, aquests materials no es poden importar, llevat que l'importador garanteixi, prèviament a la importació, que aquests materials ofereixen garanties equivalents en tots els aspectes als produïts a la Unió Europea, en particular en relació amb la qualitat, la identitat i la fitosanitat.

2. L'importador d'aquests materials ha de comunicar a la Direcció General d'Agricultura del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació la importació efectuada i conservar les proves documentals del seu contracte d'importació amb el proveïdor del país tercer.

CAPÍTOL VI

Mesures de control

Article 11. *Mesures de control sobre els proveïdors.*

1. L'organisme oficial responsable ha de vetllar perquè els proveïdors prenguin les mesures necessàries per garantir el compliment dels requisits d'aquest Reial decret, per la qual cosa els materials de reproducció han de ser inspeccionats oficialment com a mínim per mostreig i almenys respecte a la comercialització adreçada a persones implicades professionalment en la producció o la venda de plantes ornamentals o materials de reproducció.

2. Per comprovar el compliment d'aquests requisits, l'organisme oficial responsable pot prendre les mostres corresponents.

3. Per poder fer la supervisió i el seguiment, l'organisme oficial responsable ha de tenir en tot moment l'accés lliure a qualsevol zona de les instal·lacions dels proveïdors.

Article 12. *Mesures provisionals i infraccions.*

1. Si durant les inspeccions oficials que preveu l'article 11 d'aquest Reial decret o en prendre les mostres que n'indica l'article 13 es comprova que els materials de reproducció no compleixen els requisits que estableix aquest Reial decret, l'organisme oficial responsable ha de vetllar perquè el proveïdor adopti les mesures correctores oportunes o, si això no és possible, ha de prohibir la comercialització d'aquests materials de reproducció.

2. En el cas que es comprovi que els materials de reproducció comercialitzats per un proveïdor no compleixen els requisits d'aquest Reial decret, l'organisme oficial responsable ha d'adoptar les mesures pertinents respecte a aquest proveïdor.

3. Les mesures adoptades en relació amb l'apartat anterior s'han de retirar des del moment en què es comprovi amb la certesa suficient que els materials de reproducció destinats a la comercialització per aquest proveïdor compliran en el futur els requisits d'aquest Reial decret.

4. L'incompliment de les disposicions d'aquest Reial decret dóna lloc a l'aplicació de les sancions que preveu la Llei 11/1971, de 30 de març, de llavors i plantes de viver, i també la Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals i disposicions complementàries i, amb caràcter subsidiari, el Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual es regulen les infraccions i les sancions en matèria de defensa del consumidor, i de la producció agroalimentària.

Article 13. *Postcontrol dels materials de reproducció.*

1. Per comprovar que els materials de reproducció produïts o comercialitzats a Espanya compleixen els requisits d'aquest Reial decret, quan escaigui, sota la supervisió de l'organisme oficial responsable, s'han de prendre mostres d'aquests materials, que s'han de sotmetre a les anàlisis i els assajos de postcontrol corresponents. Els resultats d'aquestes anàlisis i assajos es poden utilitzar per harmonitzar els mètodes tècnics d'examen dels materials de reproducció.

2. Quan la Comissió Europea organitzi assajos o anàlisis comunitaris amb els mateixos objectius que l'apartat 1 d'aquest article, en l'àmbit de la Unió Europea, l'organisme oficial responsable ha de col·laborar en la seva execució.

CAPÍTOL VIII

Exempció de requisits d'aquest Reial decret

Article 14. *Exempció de requisits de determinats gèneres i espècies.*

Els òrgans competents de les comunitats autònomes han de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació els tipus de material de reproducció de gèneres i espècies ornamentals, d'una importància insignificant en el seu territori, que puguin ser eximits totalment o parcialment del compliment dels requisits que estableix aquest Reial decret i que el departament esmentat ha de remetre, si s'escau, per mitjà de la via corresponent, a la Comissió Europea.

CAPÍTOL IX

Estadístiques

Article 15. *Informació dels materials de reproducció comercialitzats.*

Les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació la informació sobre les quantitats comercialitzades dels materials de reproducció indicant-hi el gènere, l'espècie i la varietat, per a l'elaboració de les estadístiques nacionals.

Disposició addicional única. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, llevat de l'article 10, que es dicta de conformitat amb l'article 149.1.10a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre el comerç exterior.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa singular.*

Queda derogada l'Ordre de 28 d'octubre de 1994 per la qual s'aprova el Reglament tècnic de control de la producció i la comercialització dels materials de reproducció de les plantes ornamentals i de les plantes ornamentals.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 11 de febrer de 2000.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,
FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

ANNEX

Llista d'organismes nocius i malalties que afecten la qualitat de manera significativa

Gènere o espècie	Organismes nocius i malalties
<i>Begonia x hiemalis</i> (Fotsch)	Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament: <i>Aleurodidae</i> en particular <i>Bemisia Tabaci</i> . <i>Aphelenchoides spp.</i> <i>Ditylenchus destructor</i> . <i>Meloidogyne spp.</i> <i>Myzus ornatus</i> . <i>Otiorrhynchus sulcatus</i> . <i>Sciara</i> . <i>Thysanoptera</i> , en particular <i>Frankliniella occidentalis</i> .

Gènere o espècie	Organismes nocius i malalties	Gènere o espècie	Organismes nocius i malalties
Citrus.	<p>Bacteris:</p> <p><i>Erwinia Chrysanthemi</i>.</p> <p><i>Rhodococcus fascians</i>.</p> <p><i>Xanthomonas campestris</i> pv. <i>begoniae</i>.</p> <p>Fongs:</p> <p><i>Oïdi</i>.</p> <p>Agents patògens de la podridura de la tija (<i>Phytophthora</i>, <i>Pythium</i> sp. i <i>Rhizoctonia</i> spp.)</p> <p>Virus i organismes similars i, en particular:</p> <p><i>Leafcurl disease</i>.</p> <p><i>Tospoviruses</i> (<i>Tomato spotted wilt virus</i>, <i>Impatiens necrotic spot virus</i>).</p>	<i>Dianthus car-</i> <i>yophyllus</i> L. i els seus híbrids.	<p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament:</p> <p><i>Agromyzidae</i>.</p> <p><i>Aleurodidae</i>, en particular <i>Bemisia Tabaci</i>.</p> <p><i>Thysanoptera</i>, en particular <i>Frankliniella occidentalis</i>.</p> <p><i>Lepidoptera</i>, en particular <i>Cacoecimorpha pronubana</i>, <i>Epichoristodes acerbella</i>.</p> <p>Fongs:</p> <p><i>Alternaria dianthi</i>.</p> <p><i>Alternaria dianthicola</i>.</p> <p><i>Fusarium oxisporum</i> f. sp. <i>dianthi</i>.</p> <p><i>Mycosphaerella dianthi</i>.</p> <p><i>Phytophthora nicotiana</i> sp. <i>parasitica</i>.</p> <p><i>Rhizoctonia solani</i>.</p> <p>Podridura de la tija: <i>Fusarium</i> spp i <i>Pythium</i> spp.</p> <p><i>Uromyces dianthi</i>.</p> <p>Virus i organismes similars i, en particular:</p> <p><i>Carnation etched ring caulimovirus</i>.</p> <p><i>Carnation mottle carmovirus</i>.</p> <p><i>Carnation necrotic fleck clostevirus</i>.</p> <p><i>Tospoviruses</i> (<i>Tomato spotted wilt virus</i>, <i>Impatiens necrotic spot virus</i>).</p>
	<p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament:</p> <p><i>Aleurothrixus floccosus</i> (Mashell).</p> <p><i>Meloidogyne</i> spp.</p> <p><i>Parabemisia myricae</i> (Kuwana).</p> <p><i>Tylenchulus semipenetrans</i>.</p> <p>Fongs:</p> <p><i>Phytophthora</i> spp.</p> <p>Virus i organismes similars i, en particular:</p> <p>Viroides com ara <i>exocortis</i>, <i>caquexiaxyloporosis</i>.</p> <p>Malalties que provoquen en les fulles joves símptomes similars als de la psoriasi, com ara: <i>Psoriasis</i>, <i>ring spot</i>, <i>crustacortis</i>, <i>impietratura concave gum</i>.</p> <p><i>Infectious variegation</i>.</p> <p><i>Citrus leaf rugose</i>.</p>		<p><i>Euphorbia pul-</i> <i>cherrima</i> (Wild ex Kletzch).</p> <p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament:</p> <p><i>Aleurodidae</i>, en particular <i>Bemisia Tabaci</i>.</p> <p>Bacteris:</p> <p><i>Erwinia Chrysanthemi</i>.</p> <p>Fongs:</p> <p><i>Fusarium</i> spp.</p> <p><i>Pythium ultimum</i>.</p> <p><i>Phytophthora</i> spp.</p> <p><i>Rhizoctonia solani</i>.</p> <p><i>Thielaviopsis basicola</i>.</p> <p>Virus i organismes similars i, en particular:</p> <p><i>Tospoviruses</i> (<i>Tomato spotted wilt virus</i>, <i>Impatiens necrotic spot virus</i>).</p>
<i>Dendranthema</i> x <i>grandiflorum</i> (Ramat) Kitam.	<p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament:</p> <p><i>Agromyzidae</i>.</p> <p><i>Aleuroidae</i>, en particular <i>Bemisia Tabaci</i>.</p> <p><i>Aphelenchoides</i> spp.</p> <p><i>Diarthronomia chrysanthemi</i>.</p> <p><i>Lepidoptera</i> en particular <i>Cacoecimorpha pronubana</i>, <i>Epichoristodes acerbella</i>.</p> <p><i>Thysanoptera</i>, en particular <i>Frankliniella occidentalis</i>.</p> <p>Bacteris:</p> <p><i>Agrobacterium tumefaciens</i>.</p> <p><i>Erwinia chrysanthemi</i>.</p> <p>Fongs:</p> <p><i>Fusarium oxisporum</i> sp. <i>chrysanthemi</i>.</p> <p><i>Puccinia chrysanthemi</i>.</p> <p><i>Pythium</i> spp.</p> <p><i>Rhizoctonia solani</i>.</p> <p><i>Verticillium</i> spp.</p> <p>Virus i organismes similars i, en particular:</p> <p><i>Chrysanthemum B, mosaic virus</i>.</p> <p><i>Tomato aspermy cucumovirus</i>.</p>	<i>Gerbera</i> L.	<p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament:</p> <p><i>Agromyzidae</i>.</p> <p><i>Aleurodidae</i>, en particular <i>Bemisia Tabaci</i>.</p> <p><i>Aphelenchoides</i> spp.</p> <p><i>Lepidoptera</i>.</p> <p><i>Meloidogyne</i>.</p> <p><i>Thysanoptera</i>, en particular <i>Frankliniella occidentalis</i>.</p> <p>Fongs:</p> <p><i>Fusarium</i> spp.</p> <p><i>Phytophthora cryptogea</i>.</p> <p><i>Oïdi</i>.</p> <p><i>Rhizoctonia solani</i>.</p> <p><i>Verticillium</i> spp.</p>

Gènere o espècie	Organismes nocius i malalties	Gènere o espècie	Organismes nocius i malalties
<i>Gladiolus L.</i>	<p>Virus i organismes similars i, en particular:</p> <p><i>Tospovirus</i> (<i>Tomato spotted wilt virus</i>, <i>Impatiens necrotic spot virus</i>).</p> <p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament:</p> <p><i>Ditylenchus dipsaci</i>. <i>Thysanoptera</i>, en particular <i>Frankliniella occidentalis</i>.</p> <p>Bacteris:</p> <p><i>Pseudomonas marginata</i>. <i>Rhodococcus fascians</i>.</p> <p>Fongs:</p> <p><i>Botrytis gladiolorum</i>. <i>Curvularia trifoli</i>. <i>Fusarium oxysporum</i> sp., <i>gladioli</i>. <i>Penicillium gladioli</i>. <i>Sclerotinia</i> spp. <i>Septoria gladioli</i>. <i>Urocystis gladiolicola</i>. <i>Uromyces transversalis</i>.</p> <p>Virus i organismes similars i, en particular:</p> <p><i>Aster yellow mycoplasma</i>. Corky pit agent. <i>Cucumber mosaic virus</i>. <i>Gladiolus ringspot virus</i> (syn. <i>Narcissus latent virus</i>). <i>Tobacco rattle virus</i>.</p> <p>Altres organismes nocius:</p> <p><i>Cyperus esculentus</i>.</p>	<i>Malus Miller.</i>	<p>Altres organismes nocius:</p> <p><i>Cyperus esculentus</i>.</p> <p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament:</p> <p><i>Anarsia lineatella</i>. <i>Eriosoma lanigerum</i>. Cotxinilles, en particular: <i>Epidiaspis leperii</i>, <i>Pseudaulacaspis pentagona</i>. <i>Quadraspidotus perniciosus</i>.</p> <p>Bacteris:</p> <p><i>Agrobacterium tumefaciens</i>. <i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>syringae</i>.</p> <p>Fongs:</p> <p><i>Armillariella mellea</i>. <i>Chondrostereum purpureum</i>. <i>Nectria galligena</i>. <i>Phytophthora cactorum</i>. <i>Rosellinia necatrix</i>. <i>Venturia</i> spp. <i>Verticillium</i> spp.</p> <p>Virus i organismes similars:</p> <p>Tots.</p>
<i>Lilium L.</i>	<p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament:</p> <p><i>Aphelenchoides</i> spp. <i>Rhizoglyphus</i> spp. <i>Pratylenchus penetrans</i>. <i>Rotylenchus robustus</i>. <i>Thysanoptera</i>, en particular: <i>Frankliniella occidentalis</i>.</p> <p>Bacteris:</p> <p><i>Erwinia carotovora</i> subsp. <i>carotovora</i>. <i>Rhodococcus fascians</i>.</p> <p>Fongs:</p> <p><i>Cylindrocarpon destructans</i>. <i>Fusarium oxysporum</i> f. sp. <i>lilii</i>. <i>Pythium</i> spp. <i>Rhizoctonia</i> spp. <i>Rhizopus</i> spp. <i>Sclerotium</i> spp.</p> <p>Virus i organismes similars i, en particular:</p> <p><i>Cucumber mosaic virus</i>. <i>Lily symptomless virus</i>. <i>Lily virus x</i>. <i>Tobacco rattle virus</i>. <i>Tulip breaking virus</i>.</p>	<i>Narcissus L.</i>	<p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament:</p> <p><i>Aphelenchoides subtenuis</i>. <i>Ditylenchus destructor</i>. <i>Eumerus</i> spp. <i>Merodon equestris</i>. <i>Pratylenchus penetrans</i>. <i>Rhizoglyphidae</i>. <i>Tarsonemidae</i>.</p> <p>Fongs:</p> <p><i>Fusarium oxysporum</i> f. sp. <i>narcissi</i>. <i>Sclerotinia</i> spp. <i>Sclerotium bulborum</i>.</p> <p>Virus i organismes similars i, en particular:</p> <p><i>Tabacco rattle virus</i>. <i>Narcissus white streak agent</i>. <i>Narcissus yellow stripe virus</i>.</p> <p>Altres organismes nocius:</p> <p><i>Cyperus esculentus</i>.</p>
		<i>Pelargonium L.</i>	<p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament:</p> <p><i>Aleurodidae</i>, en particular <i>Bemisia Tabaci</i>. <i>Lepidoptera</i>. <i>Thysanoptera</i>, en particular: <i>Frankliniella occidentalis</i>.</p> <p>Bacteris:</p> <p><i>Rhodococcus fascians</i>. <i>Xanthomonas campestris</i> pv. <i>pelargonii</i>.</p> <p>Fongs:</p> <p><i>Puccinia pelargonii zonalis</i>. Agents patògens de la podridura de la tija (<i>Botrytis</i> spp. <i>Pythium</i> spp.). <i>Verticillium</i> spp.</p>

Gènere o espècie	Organismes nocius i malalties
<i>Phoenix.</i>	<p>Virus i organismes similars i, en particular: <i>Pelargonium flower break carmovirus.</i> <i>Pelargonium leaf curl tomosvirus.</i> <i>Pelargonium line pattern virus.</i> <i>Tospovirus</i> (<i>Tomato spotted wilt virus, Impatiens necrotic spot virus</i>).</p> <p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament: <i>Thysanoptera.</i></p> <p>Fongs: <i>Exosporium palmivorum.</i> <i>Gliocladium wermoeseni.</i> <i>Graphiola phoenicis.</i> <i>Pestalozzia phoenicis.</i> <i>Pythium spp.</i></p> <p>Virus i organismes similars: Tots.</p>
<i>Pinus nigra.</i>	<p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament: <i>Blastophafa spp.</i> <i>Rhyacionia buoliana.</i></p> <p>Fongs: <i>Lophodermium seditiosum.</i></p> <p>Virus i organismes similars. Tots.</p>
<i>Prunus L.</i>	<p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament: <i>Capnodis tenebrionis.</i> <i>Meloidogyne spp.</i></p> <p>Cotxinilles, en particular: <i>Epidiaspis leperii, Pseudaulacaspis pentagona, Quadraspidiotus perniciosus.</i></p> <p>Bacteris: <i>Agrobacterium tumefaciens.</i> <i>Pseudomonas syringae pv. mors prunorum pseudomonas syringae pv. syringae.</i></p> <p>Fongs: <i>Armillariella mellea.</i> <i>Chondrostereum purpureum.</i> <i>Nectria galligena.</i> <i>Rosellinia necatrix.</i> <i>Taphrina deformans.</i> <i>Verticillium spp.</i></p> <p>Virus i organismes similars i, en particular: <i>Prune dwarf virus.</i> <i>Prunus necrotic ringspot virus.</i></p>
<i>Pyrus L.</i>	<p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament: <i>Anarsia lineatella.</i> <i>Eriosoma lanigerum.</i></p> <p>Cotxinilles, en particular: <i>Epidiaspis leperii, Pseudaulacaspis pentagona, Quadraspidiotus perniciosus.</i></p> <p>Bacteris: <i>Agrobacterium tumefaciens.</i> <i>Pseudomonas syringae pv. syringae.</i></p>

Gènere o espècie	Organismes nocius i malalties
<i>Rosa.</i>	<p>Fongs: <i>Armillariella mellea.</i> <i>Chondrostereum purpureum.</i> <i>Nectria galligena.</i> <i>Phytophthora spp.</i> <i>Rosellinia necatrix.</i> <i>Verticillium spp.</i></p> <p>Virus i organismes similars: Tots.</p> <p>Insectes, àcars i nematodes en totes les fases de desenvolupament: <i>Lepidoptera, en particular:</i> <i>Epichoristodes acerbella, Cacoecimorpha pronubana.</i> <i>Meloidogyne spp.</i> <i>Pratylenchus spp.</i> <i>Tetranychus urticae.</i></p> <p>Bacteris: <i>Agrobacterium tumefaciens:</i></p> <p>Fongs: <i>Chondrostereum purpureum.</i> <i>Coniothyrium spp.</i> <i>Diplocarpon rosae.</i> <i>Peronospora sparsa.</i> <i>Phragmidium spp.</i> <i>Rosellinia necatrix.</i> <i>Sphaeroteca pannosa.</i> <i>Verticillium spp.</i></p> <p>Virus i organismes similars i, en particular: <i>Apple mosaic virus.</i> <i>Arabis mosaic nepovirus.</i> <i>Prunus necrotic ringspot virus.</i></p>

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

3085

REIAL DECRET 136/2000, de 4 de febrer, pel qual es desplega parcialment la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, pel que fa al reembossament del cost de les garanties aportades per suspendre l'execució dels deutes tributaris i al règim d'actuacions de la Inspecció dels Tributs, i s'adapta a les previsions de la Llei esmentada el procediment per fer les devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària. («BOE» 40, de 16-2-2000, i «BOE» 51, de 29-2-2000.)

La implantació plena dels drets i les garanties que conté la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, requereix, en alguns casos, l'adequació a aquests dels principals textos reglamentaris en matèria de procediment tributari, com també el desplegament de les qüestions que la mateixa Llei remet a l'àmbit reglamentari.

Aquest Reial decret pretén respondre a aquesta necessitat de completar el desplegament normatiu de

la Llei 1/1998, el qual, juntament amb el Reial decret 1930/1998, d'11 de setembre, pel qual es desplega el règim sancionador tributari i s'introdueixen les adequacions necessàries al Reial decret 939/1986, de 25 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament general de la Inspecció dels Tributs, constitueixen els principals instruments normatius que traslladen a l'ordenament tributari els importants principis que consagra la Llei 1/1998, amb la finalitat de reforçar la seguretat jurídica i els drets i les garanties dels contribuents.

D'acord amb això, aquest Reial decret estableix el procediment per al reembossament del cost de les garanties aportades per suspendre l'execució dels deutes tributaris i modifica el Reglament general de la Inspecció dels Tributs, aprovat pel Reial decret 939/1986, de 25 d'abril, per desplegar, fonamentalment, el procediment de sol·licitud de comprovació general formulada pel contribuent i la regulació del còmput del termini de durada de les actuacions inspectores, com també el procediment per ampliar, si s'escau, aquest termini.

Aquest Reial decret també modifica el Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per fer les devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària, per tal d'adequar-lo als preceptes de la Llei 1/1998.

El Reial decret consta de 10 articles, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals.

La regulació del reembossament del cost de les garanties prestades per suspendre l'execució dels deutes tributaris s'estructura en tres capítols: el primer es refereix a la regulació del dret al reembossament del cost de les garanties; el segon, al procediment per obtenir aquest reembossament, i el tercer, a la reducció proporcional de garanties.

El principi que presideix aquesta regulació és el de l'assumpció, per l'Administració, del cost de les garanties aportades pel contribuent per suspendre l'execució d'un deute tributari que, com a conseqüència d'una sentència o resolució administrativa ferma, es declara improcedent. En cas que la improcedència sigui parcial, el reembossament també ha de ser parcial i s'ha de referir, evidentment, a la part de la garantia afectada per la declaració efectuada i, a més, en aquest cas i, si continua la via de recurs per la resta del deute pendent, pot obtenir la reducció proporcional de la garantia aportada inicialment.

A aquests efectes, es considera que és l'Administració tributària que hagi dictat l'acte de liquidació del deute la improcedència del qual es declara, la que ha de fer el reembossament legalment previst, que es refereix, exclusivament, en el cas d'aval, a les quantitats satisfetes efectivament a entitats de crèdit o societats de garantia recíproca en concepte de comissions i despeses per la formalització, el manteniment i la cancel·lació de l'aval i, en el cas d'hipoteques i penyores, a les despeses en què s'hagi incorregut per a la seva constitució, formalització i cancel·lació.

Per la seva part, la disposició final primera fa una nova modificació parcial del Reglament general de la Inspecció dels Tributs, que completa la iniciada pel Reial decret 1930/1998, amb la finalitat d'adaptar el Reglament esmentat als principis generals introduïts per la Llei 1/1998, i hi afegeix, a més, determinades modificacions i millores de caràcter tècnic.

Les modificacions que es fan afecten els articles 11, 29, 31, 32, 33, 35, 57 i 63 bis.2, i impliquen, així mateix, la introducció de nous preceptes al Reglament, com a articles 31 bis, 31 ter, 31 quarter, 32 bis, 33 bis i 33 ter. Així mateix, es deroga l'apartat 5 de l'article 60.

Els aspectes més rellevants d'aquestes modificacions són els que afecten la incidència en el procediment inspector de la sol·licitud de comprovació general, per bé

que referida al tribut i l'exercici objecte de comprovació parcial per la Inspecció, com també els que es refereixen a les regles de còmput del termini general de durada de les actuacions inspectores, pel que fa a la determinació de les que es consideren interrupcions justificades en el còmput del termini esmentat, motivades, generalment, per les actuacions complementàries que ha de fer l'Administració, com també a les que es consideren dilacions imputables al contribuent, que també interrompen el còmput del termini, per tal com l'efecte que produeix el seu incompliment, no havent-se donat les causes justificades descrites, és que no es consideri interrompuda la prescripció com a conseqüència de les actuacions efectuades.

Així mateix, es precisen, en major mesura, els supòsits que habiliten per a l'ampliació del termini inicial i es regula el procediment per a l'adopció de l'acord d'ampliació corresponent, que ha de ser motivat i s'ha de notificar a l'interessat, per bé que no és susceptible de recurs.

La disposició final segona modifica parcialment el Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per a la devolució d'ingressos indeguts de naturalesa tributària, amb la finalitat principal d'incorporar el nou termini de prescripció del dret a la devolució d'ingressos indeguts, que es redueix a quatre anys, en virtut del que preveu la Llei 1/1998 i com a conseqüència de la reducció, en els mateixos termes, del termini general per exigir els deutes tributaris, com també per reconèixer la procedència de l'abonament d'interessos de demora, en ocasió de la pràctica d'aquestes devolucions, en la forma que ja preveu l'article 10 de la Llei 1/1998.

Les disposicions finals tercera i quarta es refereixen, respectivament, a l'habilitació del ministre d'Economia i Hisenda per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret i a la seva entrada en vigor; a aquests efectes, s'ha de destacar, en relació amb l'aplicació dels nous terminis de prescripció, la menció que es fa per evitar les possibles divergències que puguin sorgir en la seva interpretació.

En virtut d'això, fent ús del que disposa la disposició final cinquena de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 4 de febrer de 2000,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Abast del reembossament del cost de garanties

Article 1. Àmbit d'aplicació.

L'Administració tributària ha de reembossar, amb l'acreditació prèvia del seu import, el cost de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un deute tributari quan aquest sigui declarat improcedent per una sentència o una resolució administrativa i la declaració adquireixi ferma.

A aquests efectes, és l'Administració, l'entitat o l'organisme que hagi dictat l'acte de liquidació del deute la improcedència del qual es declara, l'obligada a fer el reembossament esmentat.

El reembossament dels costos de les garanties aportades per obtenir la suspensió de l'execució dels deutes tributaris ha de cobrir els costos necessaris per a la seva formalització, el seu manteniment i la seva cancel·lació, en els termes que preveu aquest Reial decret.

Quan el deute tributari sigui declarat parcialment improcedent per una sentència o una resolució administrativa i la declaració adquireixi fermesa, el reembossament ha de cobrir la part corresponent del cost de les garanties esmentades.

El procediment que preveu aquest Reial decret es limita al reembossament dels costos abans esmentats, per bé que l'obligat tributari que ho consideri procedent pot instar, en relació amb altres costos o conceptes diferents, el procediment de responsabilitat patrimonial que preveu el títol X de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, quan es donin les circumstàncies previstes per fer-ho.

Article 2. *Garanties objecte de reembossament.*

Als efectes del que preveu l'article anterior, el dret al reembossament que estableix aquest Reial decret ha de cobrir les garanties que, prestades de conformitat amb la normativa vigent, hagin estat acceptades per a la suspensió de l'execució de deutes tributaris i que s'esmenten tot seguit:

- a) Avals prestats per entitats de crèdit i societats de garantia recíproca.
- b) Hipoteques mobiliàries i immobiliàries.
- c) Penyores, amb desplaçament o sense.
- d) Qualsevol altres que hagin acceptat l'Administració o els tribunals.

Article 3. *Determinació del cost de les garanties prestades.*

1. Als efectes de fer el reembossament, el cost de les garanties esmentades abans s'ha de determinar de la manera següent:

a) En els avals, per les quantitats satisfetes efectivament a l'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca en concepte de comissions i despeses per formalització, manteniment i cancel·lació de l'aval, meritats fins als trenta dies següents a la notificació a l'interessat de la resolució o la sentència corresponents.

b) En les hipoteques i les penyores esmentades en l'article anterior, el seu cost inclou les quantitats satisfetes pels conceptes següents:

1r Despeses derivades de la intervenció d'un fedatari públic.

2n Despeses registrals.

3r Impostos derivats directament de la constitució de la garantia i, si s'escau, de la seva cancel·lació.

4t Despeses derivades de la taxació o la valoració dels béns oferts en garantia a què es refereix l'article 76.5 del Reglament de procediment en les reclamacions econòmicoadministratives, aprovat pel Reial decret 391/1996, d'1 de març.

c) En els dipòsits en diners en efectiu constituïts d'acord amb la normativa aplicable, s'ha d'abonar l'interès legal corresponent a les quantitats dipositades fins als trenta dies següents a la notificació a l'interessat de la resolució o la sentència corresponents.

d) Quan l'Administració tributària o els tribunals hagin acceptat garanties diferents de les anteriors, se n'ha d'admetre el reembossament, limitat exclusivament als costos acreditats en què s'hagi incorregut de manera directa per a la seva formalització, manteniment i cancel·lació.

2. En cas que l'Administració, per una causa que li sigui imputable, no hagi tornat o cancel·lat la garantia en el termini indicat anteriorment, el dit termini s'amplia fins que es produeixi la devolució o la cancel·lació.

CAPÍTOL II

Procediment per al reembossament del cost de les garanties aportades

Article 4. *Normes aplicables.*

El procediment per reembossar el cost de les garanties aportades per suspendre l'execució de deutes tributaris, a què es refereix l'article 1, es regeix pel que disposa aquest Reial decret.

Article 5. *Òrgans competents.*

1. Són òrgans competents per acordar el reembossament del cost de les garanties aportades per a la suspensió de deutes tributaris liquidats per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, els caps de les dependències de recaptació de les delegacions de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

A aquests efectes, són òrgans competents per tramitar el procediment i per elevar la proposta de resolució al cap de la dependència de recaptació, els òrgans de recaptació que hagin tramitat la suspensió de la qual porta causa la sol·licitud de reembossament corresponent, o els òrgans de recaptació competents per raó de l'adscripció del deutor, quan la suspensió de què porta causa la sol·licitud de reembossament hagi estat acordada en un recurs de reposició, sigui quin sigui l'òrgan competent per resoldre aquest recurs.

Quan es tracti de suspensions les garanties de les quals estiguin a les mans dels tribunals econòmicoadministratius, o dels òrgans de la jurisdicció contenciosa administrativa, correspon tramitar la petició de reembossament de costos a l'òrgan de recaptació competent per raó de l'adscripció del deutor.

No obstant el que preveuen els dos paràgrafs anteriors, quan les necessitats del servei ho aconsellin, i a fi d'agilitar la tramitació de la sol·licitud de reembossament, el cap de la dependència de recaptació pot atribuir la instrucció de l'expedient a la unitat de la dependència de recaptació que designi.

2. Quan el reembossament del cost de garanties tingui l'origen en la suspensió de deutes tributaris liquidats per departaments ministerials o entitats o organismes, són competents els òrgans liquidadors corresponents.

3. Els òrgans competents de les hisendes territorials per al reembossament del cost de garanties aportades per suspendre l'execució de deutes tributaris liquidats per les mateixes hisendes territorials són els que determini la seva normativa pròpia i, si no n'hi ha, els que exerceixin funcions anàlogues a les dels òrgans esmentats en l'àmbit de l'Administració de l'Estat.

Article 6. *Iniciació.*

1. El procediment s'inicia a instància de l'interessat mitjançant un escrit que ha d'adreçar a l'òrgan competent per a la seva tramitació d'acord amb el que preveu l'article anterior, i hi ha de fer constar les circumstàncies següents:

a) Nom i cognoms o denominació social i número d'identificació fiscal de l'interessat i, si s'escau, de la persona que el representi, i també el domicili a efectes de notificacions.

b) Fets, raons i petició en què es concreti la sol·licitud, amb tota claredat.

c) Lloc i data.

d) Signatura del sol·licitant o acreditació de l'autenticitat de la seva voluntat expressa per qualsevol mitjà.

e) Òrgan al qual s'adreça.

2. A la sol·licitud de reembossament hi han de constar les dades o els documents següents:

a) Còpia de la resolució, administrativa o judicial, per la qual es declari improcedent totalment o parcialment l'acte administratiu l'execució del qual es va suspendre, fent esment de la seva fermesa.

b) Acreditació de l'import del cost de les garanties el reembossament de les quals se sol·licita. En el cas d'aval, s'ha d'aportar el certificat expedit per l'entitat de crèdit o la societat de garantia recíproca que concedeix l'aval, en què hi han de constar les quantitats satisfetes a aquesta per la concessió, el manteniment i la cancel·lació de l'aval, on ha de constar la quantitat avalada i també una còpia de l'aval presentat. En relació amb la resta de garanties a què es refereix l'article 2 d'aquest Reial decret, s'ha d'acreditar el pagament efectiu de les despeses esmentades en els paràgrafs b) i d) de l'apartat 1 de l'article 3, com també la data de constitució del dipòsit a què es refereix el paràgraf c) del mateix precepte.

c) Declaració en què consti el mitjà elegit pel qual s'hagi d'efectuar el reembossament; es pot optar per:

1r Transferència bancària, indicant el número de codi del compte i les dades identificatives de l'entitat de crèdit o bancària.

2n Xec barrat o nominatiu.

3r Compensació en els termes que preveu el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre.

Article 7. Instrucció.

1. L'òrgan que instrueixi el procediment pot dur a terme totes les actuacions que siguin necessàries per comprovar la procedència del reembossament que se sol·licita, i pot sol·licitar els informes o les actuacions que consideri necessaris.

2. Si en l'escrit de sol·licitud no consten les dades que estableix l'apartat 1 de l'article anterior o no s'hi adjunta la documentació que preveuen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 2 del mateix article, els òrgans competents en la tramitació han de requerir l'interessat perquè, en el termini de deu dies, esmeni la falta o hi adjunti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, es considerarà que ha desistit de la petició i que s'arxivarà. No obstant això, si l'interessat sol·licita que l'Administració declari que s'ha produït el desistiment, aquesta queda obligada a emetre resolució sobre la sol·licitud.

3. El termini anterior pot ser ampliat, a petició de l'interessat o a iniciativa de l'òrgan instructor, quan l'aportació dels documents requerits presenti dificultats especials.

4. Finalitzades les actuacions, l'òrgan instructor, abans de redactar la proposta de resolució, ha de donar audiència a l'interessat perquè pugui al·legar el que consideri convenient al seu dret.

No obstant això, d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 22 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment, ni siguin tinguts en compte altres fets ni altres al·legacions i proves que les adduïdes per l'interessat.

Article 8. Resolució.

1. L'òrgan competent ha de dictar resolució i l'ha de notificar en el termini màxim de sis mesos, a comptar de la data en què l'escrit de sol·licitud de l'interessat hagi tingut entrada al registre de l'òrgan competent per tramitar-lo.

2. Quan en virtut dels actes d'instrucció duts a terme sigui procedent el reembossament del cost de la garantia aportada, s'ha d'acordar el reembossament de les quantitats que preveu el paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 6, quan hagin quedat acreditades degudament i corresponguin a la suspensió del deute declarat improcedent totalment o parcialment.

En cas d'estimació parcial, el reembossament només ha de cobrir l'import del cost que correspongui a la part del deute que sigui declarat improcedent.

3. Transcorregut el termini per dictar resolució sense que s'hagi dictat, es pot entendre desestimada la sol·licitud, a efectes d'interposar contra la presumpta resolució el recurs o la reclamació corresponent. La resolució expressa posterior al venciment del termini, l'ha d'adoptar l'Administració sense cap vinculació al sentit del silenci.

4. La resolució que posi fi a aquest procediment és susceptible de reclamació per la via economicoadministrativa, amb el recurs de reposició previ si l'interessat decideix interposar-lo.

Article 9. Execució.

Dictada la resolució per la qual es reconeix el dret al reembossament del cost de la garantia aportada, en el termini màxim de deu dies a comptar de la resolució esmentada, s'ha d'expedir el manament de pagament oportú en favor de la persona o l'entitat creditora, en la forma de pagament elegida per aquesta, d'acord amb el que estableix el paràgraf c) de l'apartat 2 de l'article 6 d'aquest Reial decret.

CAPÍTOL III

Reducció proporcional de garanties

Article 10. Reducció proporcional de garanties.

En cas d'estimació parcial del recurs o de la reclamació interposats i fins que la sentència o la resolució administrativa adquireixi fermesa, el contribuent, si ho sol·licita, té dret a la reducció proporcional de la garantia aportada, per bé que la garantia anterior continua afectada al pagament del deute subsistent, i manté la vigència fins a la formalització de la nova garantia que cobreixi l'import del deute subsistent.

Als únics efectes de la reducció o la substitució de les garanties aportades, l'òrgan gestor, en el termini d'un mes a comptar de la data de presentació de la sol·licitud de l'interessat, ha de fer la liquidació que hagi resultat de la resolució del recurs o la reclamació corresponents, que serveix per determinar l'import de la reducció procedent i, en conseqüència, de la garantia que ha de quedar subsistent.

Són òrgans competents per substituir la garantia els que al seu moment en van acordar la suspensió.

Disposició transitòria única. *Aplicació de les modificacions fetes al Reglament general de la Inspecció dels Tributs.*

Les disposicions que preveu aquest Reial decret, quan modifiquen el Reglament general de la Inspecció dels Tributs, s'apliquen als procediments de comprovació i investigació als quals, no havent finalitzat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, els sigui aplicable la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, quant a les actuacions que es practiquin posteriorment a la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquest Reial decret.

2. En particular, queda derogat l'apartat 5 de l'article 60 del Reglament general de la Inspecció dels Tributs, aprovat pel Reial decret 939/1986, de 25 d'abril.

Disposició final primera. *Modificació parcial del Reglament general de la Inspecció dels Tributs, aprovat pel Reial decret 939/1986, de 25 d'abril.*

Amb efectes des de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, es fa una nova redacció de determinats articles del Reglament general de la Inspecció dels Tributs, aprovat pel Reial decret 939/1986, de 25 d'abril, i s'hi afegeixen nous preceptes a aquest Reglament, tal com s'indica tot seguit:

1. «Article 11. *Abast de les actuacions de comprovació i investigació.*

1. Les actuacions inspectores de comprovació i investigació poden tenir caràcter general o parcial.

2. Tenen caràcter general quan tinguin com a objecte la verificació en la seva totalitat de la situació tributària del subjecte passiu o l'obligat tributari, en relació amb qualsevol dels tributs i els deures formals o de col·laboració que l'afectin dins dels límits determinats per:

a) La competència de l'òrgan els funcionaris del qual duen a terme les actuacions corresponents.

b) Els exercicis o els períodes a què s'estengui l'actuació inspectora.

c) La prescripció del dret a l'Administració per determinar els deutes tributaris mitjançant la liquidació oportuna i de l'acció per imposar les sancions corresponents a les infraccions tributàries que, si s'escau, s'apreciïn.

3. Així mateix, d'acord amb el que preveuen l'article 28 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, i l'article 33 bis d'aquest Reglament, quan l'obligat tributari sol·liciti que una actuació parcial tingui caràcter general, la Inspecció dels Tributs, en el termini de sis mesos des de la sol·licitud, ha d'iniciar la comprovació de caràcter general o l'ampliació del caràcter de la comprovació parcial en curs, per bé que, exclusivament, en relació amb el tribut i l'exercici afectats per l'actuació parcial.

4. Les actuacions de comprovació i investigació són parcials quan es refereixen només a un o diversos dels tributs o els deures que afecten el subjecte passiu o l'obligat tributari, o a fets imposables determinats, o quan de qualsevol altra manera l'objecte se circumscriu a límits més reduïts dels que assenyalen els apartats anteriors.

5. En principi, les actuacions inspectores de comprovació i investigació tenen caràcter general. Poden tenir caràcter parcial en els casos següents:

a) Quan ho exigeixin les normes legals o reglamentàries.

b) Quan ho acordi l'òrgan competent, cosa que s'ha de fer constar a l'inici de les actuacions inspectores mitjançant la comunicació corresponent.

c) En el cas de les comprovacions abreujades a què es refereix l'article 34 d'aquest Reglament.

6. Les actuacions de comprovació i investigació de caràcter general poden limitar el seu objecte quan en el curs de la seva execució es posin de

manifest raons que ho aconsellin i les acordi l'òrgan competent. De la mateixa manera, segons el parer dels actuaris, es pot ampliar l'àmbit de les actuacions que inicialment tinguin caràcter parcial.

7. Qualsevol actuació inspectora adreçada a regularitzar una determinada situació tributària no extingeix el dret de la Hisenda pública a determinar i exigir altres deutes anteriors no prescrits, mitjançant actuacions ulteriors.»

2. «Article 29. *Formes d'iniciació.*

Les actuacions de la Inspecció dels Tributs s'inicien:

a) Per iniciativa pròpia de la Inspecció, com a conseqüència dels plans específics de cada funcionari, equip o unitat d'inspecció, o bé sense subjecció a un pla previ per ordre superior escrita i motivada de l'inspector en cap respectiu.

b) A petició de l'obligat tributari, d'acord amb el que disposen l'article 28 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, i l'article 33 bis d'aquest Reglament.»

3. «Article 31. *Termini general de durada de les actuacions inspectores.*

Les actuacions de comprovació, investigació i les de liquidació s'han de portar a terme en el termini màxim de dotze mesos a comptar de la data en què es notifiqui a l'obligat tributari l'inici d'aquestes actuacions fins a la data en què es dicti l'acte administratiu que en resulti, llevat que s'acordi l'ampliació d'aquest termini tal com preveu l'article 31 ter d'aquest Reglament.

A efectes d'aquest termini, no es computen les dilacions imputables a l'obligat tributari ni els períodes d'interrupció justificada en els termes que especifica l'article 31 bis d'aquest Reglament.»

4. «Article 31 bis. *Còmput del termini. Interrupcions justificades i dilacions imputables al contribuent.*

1. El còmput del termini de durada de les actuacions inspectores de comprovació i investigació, com també de les de liquidació, es considera interromput justificadament quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Petició de dades o informes a altres òrgans de l'Administració de l'Estat, comunitats autònomes o corporacions locals o a altres administracions tributàries d'estats membres de la Unió Europea o de països tercers, pel temps que transcorri entre la petició o sol·licitud i la seva recepció, sense que la interrupció per aquest concepte pugui ser superior a sis mesos, per a totes les peticions de dades o informes que es facin. Quan es tracti de sol·licituds formulades a altres estats, aquest termini és de dotze mesos.

b) Remissió de l'expedient al ministeri fiscal, pel temps que transcorri fins que, si s'escau, es produeixi la devolució de l'expedient a l'Administració tributària.

c) Quan concorri alguna causa de força major que obligui l'Administració a interrompre les actuacions, pel temps de durada de la causa.

2. Al seu torn, es consideren dilacions imputables al mateix tributari obligat el retard en l'emplenament de les sol·licituds d'informació, els requeriments o les compareixences formulades o sol·licitades per la Inspecció dins de l'àmbit de les seves competències, com també l'ajornament o el retard

de les actuacions sol·licitat pel contribuent mateix en els casos en què es consideri procedent. Les sol·licituds que no estiguin emplenades íntegrament no es consideren rebudes a efectes d'aquest còmput fins que no s'emplenin degudament, la qual cosa s'ha d'advertir a l'interessat. A efectes d'aquest còmput, el retard a causa de dilacions imputades al contribuent es compta per dies naturals.

3. El contribuent té dret, si així ho sol·licita, a conèixer l'estat de tramitació del seu expedient i el còmput de les circumstàncies que assenyalen els apartats anteriors, incloses les dates de sol·licitud i de recepció dels informes corresponents.

En cas d'interrupció justificada, s'han de fer constar, sense revelar les dades identificatives de les persones o les autoritats a qui s'ha sol·licitat informació, les dates de sol·licitud i recepció, si s'escau, d'aquestes informacions. Sens perjudici d'això, quan s'hagi ultimat l'expedient, en el tràmit d'audiència, previ a la proposta de resolució, el contribuent pot conèixer la identitat d'aquestes persones o aquests organismes.

4. La interrupció del còmput del termini de durada de les actuacions inspectores no impedeix la pràctica de les que durant aquesta situació es puguin dur a terme.»

5. «Article 31 ter. *Ampliació del termini de durada de les actuacions inspectores.*

1. El termini a què es refereix l'article 31 pot ser ampliat, amb l'acord previ de l'inspector en cap, per un termini no superior al previst inicialment, quan en qualsevol dels exercicis o tributs a què es refereix l'actuació concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que es tracti d'actuacions que tinguin una complexitat especial. S'entén que concorre aquesta circumstància en vista del volum d'operacions de la persona o l'entitat, la dispersió geogràfica de les seves activitats o la seva tributació com a grups consolidats, o en règim de transparència fiscal internacional.

A aquests efectes, i sens perjudici de la seva apreciació necessària en vista de les circumstàncies del cas concret objecte de comprovació, es pot considerar que les actuacions tenen una complexitat especial quan es produeixi algun dels supòsits següents:

1r Quan el volum d'operacions de la persona o l'entitat sigui igual o superior al requerit per a l'obligació d'auditar els seus comptes.

2n Quan l'incompliment substancial de les obligacions comptables o registrals de la persona o l'entitat, la desaparició dels llibres o els registres comptables o la seva falta d'aportació pel contribuent determini una dificultat superior en la comprovació que requereixi l'ampliació del termini.

3r Quan es comprovi l'activitat d'un grup de persones o entitats vinculades i les actuacions requereixin fer comprovacions a diversos subjectes passius en l'àmbit de diferents delegacions de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

4t Quan l'obligat tributari exerceixi activitats fora de l'àmbit territorial de la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària que correspongui al seu domicili fiscal, que requereixin dur a terme actuacions de comprovació de la Inspecció fora d'aquest àmbit territorial.

b) Quan en el transcurs de les actuacions es descobreixi que el contribuent ha ocultat a l'Ad-

ministració tributària alguna de les activitats, empresarials o professionals, que dugui a terme.

A aquests efectes, es pot considerar que el contribuent ha ocultat a l'Administració tributària alguna de les activitats empresarials o professionals que du a terme, quan la Inspecció disposi de dades que posin de manifest que l'obligat tributari ha exercit qualsevol activitat empresarial o professional respecte de la qual no ha presentat la declaració, o d'activitats empresarials o professionals diferents de les declarades.

Es considera una activitat diferent de la declarada, la que hagi donat lloc a la tributació per l'impost sobre activitats econòmiques en un grup diferent del que correspongui al de l'epígraf en què està donat d'alta el contribuent, o quan s'exerceixi l'activitat descoberta en una unitat de local no declarada a efectes d'aquest impost, com també quan l'activitat hagi donat lloc a la inscripció en un codi d'activitat i d'establiment en l'àmbit dels impostos especials diferent del codi en què estigui donat d'alta el tributari obligat.

2. A efectes de l'ampliació del termini de durada de les actuacions de comprovació i investigació, l'apreciació de la concurrència d'alguna de les circumstàncies esmentades als apartats anteriors, l'ha de fer el funcionari, l'equip o la unitat que estigui duent a terme l'actuació de què es tracti. La proposta d'ampliació s'ha d'adreçar per escrit a l'inspector en cap, ponderant la importància de les circumstàncies ressenyades amb vista de la necessitat d'ampliar el termini. Quan sigui l'inspector en cap qui aprecii la concurrència d'aquestes circumstàncies, ha de dictar acord en aquest sentit. En ambdós casos, s'ha de concedir a l'interessat, prèviament, un termini de deu dies perquè al·legui el que consideri oportú.

L'acord de l'inspector en cap ha de ser motivat, s'ha de notificar a l'interessat i no és susceptible de recurs, sens perjudici que es pugui plantejar la procedència o la improcedència de l'ampliació del termini, en ocasió dels recursos i les reclamacions que, si s'escau, s'interposin contra la liquidació que es dicti finalment.

3. L'acord de l'inspector en cap no es pot dictar mentre no hagin transcorregut com a mínim sis mesos des de l'inici de les actuacions, per tal que, durant aquest termini, es pugui apreciar la necessitat d'ampliar-ne la durada. A aquests efectes, no s'han de prendre en consideració les interrupcions justificades ni les dilacions imputables a l'interessat que concorrin en l'actuació.»

6. «Article 31 quarter. *Efectes de l'incompliment dels terminis.*

Iniciades les actuacions de comprovació i investigació, han de prosseguir fins al seu acabament, d'acord amb la seva naturalesa i el seu caràcter encara que hagi transcorregut el termini previst legalment.

No obstant això, la interrupció injustificada durant sis mesos de les actuacions inspectores anteriors i de les de liquidació, produïda per causes no imputables a l'obligat tributari, tal com preveu l'apartat 3 de l'article 32, o l'incompliment del termini previst per a l'acabament de les actuacions, produeix l'efecte que no es consideri interrompuda la prescripció com a conseqüència de les actuacions dutes a terme fins a la interrupció injustificada o fins a l'acabament del termini de durada d'aquestes actuacions.

Els ingressos pendents efectuats després de la interrupció injustificada o de l'incompliment del termini previst per a l'acabament de les actuacions, sense un nou requeriment previ, comporten l'abonament dels recàrrecs o els interessos de demora corresponents, de conformitat amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 61 de la Llei general tributària, sense que sigui procedent la imposició de sanció per l'absència inicial d'aquest ingrés. Les altres declaracions o comunicacions presentades fora dels terminis reglamentaris s'entenen fetes espontàniament a tots els efectes que siguin procedents.»

7. «Article 32. *Exercici de les actuacions inspectores.*

1. La Inspecció pot requerir la compareixença de l'obligat tributari els dies que siguin necessaris per a l'exercici de les seves actuacions, en el lloc i l'hora que es consideri convenient a aquest efecte.

Cada dia la Inspecció ha de practicar les actuacions que consideri oportunes. Al terme de les actuacions de cada dia, la Inspecció pot fixar el lloc, el dia i l'hora per reprendre-les, cosa que pot tenir lloc des del dia hàbil següent. Els requeriments de compareixença a les oficines públiques no efectuats en presència de l'obligat tributari han d'habilitar per fer-ho un període mínim de deu dies.

2. Així mateix, pot comparèixer en els locals de l'empresa o d'altres dependències seves per dur a terme les actuacions que es considerin pertinents.

3. Les actuacions inspectores es consideren interrompudes de manera injustificada quan no s'hagin practicat durant sis mesos seguits, llevat que això sigui conseqüència de la concurrència d'alguna de les circumstàncies que preveu l'article 31 bis.

4. La Inspecció dels Tributs ha de practicar les seves actuacions procurant sempre pertorbar el mínim possible l'exercici normal de les activitats laborals, empresarials o professionals de l'obligat tributari.

Quan les actuacions es duguin a terme a les oficines o als locals del tributari obligat, s'ha de posar a disposició de la Inspecció un lloc de treball adequat, com també els mitjans auxiliars necessaris.»

8. «Article 32 bis. *Compareixença de l'obligat tributari.*

1. L'obligat tributari, requerit a aquest efecte per escrit, ha de comparèixer en el lloc, el dia i l'hora assenyalats per a la pràctica de les actuacions, i posar a disposició de la Inspecció o aportar-li la documentació i la resta d'elements sol·licitats.

2. Quan la Inspecció comparegui sense requeriment previ al lloc on s'hagin de practicar les actuacions, l'obligat tributari ha d'atendre-la si hi és present. Si no, ha de col·laborar amb la Inspecció qualsevol de les persones a què es refereix l'apartat 2 de l'article 30 d'aquest Reglament i, si s'escau, la Inspecció ha de requerir en el mateix moment i el mateix lloc per a la continuació de les actuacions inspectores en el termini escaient que s'assenyali, sense perjudici de les mesures cautelars que sigui procedent adoptar.

3. La Inspecció pot exigir que se li acrediti la identitat, el caràcter i les facultats de la persona o les persones amb el concurs i l'assistència de les quals s'hagin de fer les actuacions.

Si hi compareix una persona sense facultats suficients per intervenir en les actuacions, la Inspecció ho ha de fer constar i ha de considerar l'obligat tributari com a no personat; això no obstant, pot

lliurar al compareixent el requeriment a aquest efecte o exigir immediatament, si és procedent, la presència d'una persona adequada.

4. Quan l'obligat tributari pugui al·legar una causa justa que li impedeixi comparèixer en el lloc, el dia i l'hora assenyalats, pot sol·licitar un ajornament per escrit dins dels tres dies següents a la recepció de la notificació corresponent. En cas que aquesta circumstància esdevingui transcorregut el termini de tres dies, si s'escau, es pot sol·licitar l'ajornament, amb la màxima antelació possible a la data assenyalada per a la compareixença. En aquests casos, s'ha d'assenyalar una nova data per a la compareixença i, en tot cas, l'obligat tributari ha d'adoptar totes les mesures que depenguin d'ell i li permetin atendre adequadament la Inspecció.»

9. «Article 33. *Permanència dels funcionaris en les actuacions inspectores.*

1. Les actuacions de comprovació i investigació, les han de portar a terme, en principi, fins a la seva conclusió, els funcionaris, els equips o les unitats de la Inspecció dels Tributs que les hagin iniciat, excepte en cas de cessament, trasllat, malaltia, o bé per una altra causa justa de substitució, atenent especialment el caràcter específic de les actuacions que s'hagin de dur a terme i sense perjudici de la facultat de qualsevol superior jeràrquic d'assumir aquestes actuacions quan sigui procedent.

2. Els funcionaris de la Inspecció dels Tributs s'han d'abstenir d'intervenir en el procediment, i ho han de comunicar al seu superior immediat, quan concorri qualsevol dels motius a què es refereix l'article 28 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Es pot promoure la recusació en el procediment de la Inspecció dels Tributs en els termes que preveu l'article 29 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.»

10. «Article 33 bis. *Sol·licitud de comprovació de caràcter general.*

1. Qualsevol obligat tributari que sigui objecte d'una actuació de comprovació i investigació de caràcter parcial, duta a terme per la Inspecció dels Tributs, pot sol·licitar que l'actuació tingui caràcter general respecte del tribut i l'exercici afectats per l'actuació, sense que aquesta sol·licitud interrompi les actuacions en curs.

2. L'obligat tributari n'ha de fer la sol·licitud en el termini de quinze dies a comptar de la notificació de l'inici de les actuacions inspectores de caràcter parcial, mitjançant un escrit adreçat a l'inspector en cap corresponent o fent-ho constar expressament a l'actuari, el qual ha de recollir aquesta manifestació en una diligència.

3. Rebuda la sol·licitud de comprovació de caràcter general, l'inspector en cap ha d'acordar si la comprovació s'ha de portar a terme com a ampliació de la que s'hagi iniciat o si, al contrari, dóna lloc a l'inici d'una altra actuació diferent. En aquest cas, l'inspector en cap ha d'assenyalar el funcionari, l'equip o la unitat a qui s'atribueix la nova comprovació, la qual s'ha d'iniciar en el termini de sis mesos a comptar de la recepció de la sol·licitud.

4. A efectes de determinar el termini de durada a què es refereix l'article 31 d'aquest Reglament, de les actuacions de comprovació de caràcter gene-

ral, que preveu l'apartat anterior, s'ha de tenir en compte el següent:

a) Si la Inspecció dels Tributs ha conclòs les actuacions de comprovació i investigació de caràcter parcial abans de l'inici de les actuacions de comprovació de caràcter general i sempre en el termini de sis mesos a què es refereix l'apartat anterior, el termini de durada de les actuacions de comprovació i investigació de caràcter general es compta a partir del seu inici.

b) Si la Inspecció dels Tributs no ha conclòs les actuacions de comprovació i investigació de caràcter parcial, una vegada finalitzat el termini de sis mesos, aquestes actuacions passen a tenir caràcter general respecte del tribut i l'exercici afectats per aquelles actuacions, i en aquest cas el termini de durada es compta des de l'inici de les actuacions de caràcter parcial.

Si l'actuació de caràcter parcial ha finalitzat abans que hagin transcorregut sis mesos des de la sol·licitud del contribuent, però en aquest termini no s'ha iniciat la de caràcter general, l'inici d'aquesta posteriorment determina que, a efectes del còmput del termini general a què es refereix l'article 31 d'aquest Reglament, es consideri iniciada l'endemà del transcurs del termini de sis mesos.»

11. «Article 33 ter. *Allegacions de l'interessat i audiència prèvia a la formalització de les actes.*

1. En qualsevol moment anterior al tràmit d'audiència, l'interessat pot adduir allegacions i aportar documents o altres elements de judici, que han de ser tinguts en compte per l'òrgan competent en redactar la proposta de resolució corresponent.

2. En tot cas, i amb caràcter previ a la formalització de les actes, s'ha de donar audiència a l'interessat perquè pugui al·legar el que convingui al seu dret en relació amb la proposta que s'hagi de formular.

En ocasió d'aquest tràmit, el contribuent pot obtenir, a càrrec seu, una còpia dels documents que constin a l'expedient i que hagin de ser tinguts en compte a l'hora de dictar la resolució.

Els interessats, en un termini no inferior a deu dies ni superior a quinze, poden al·legar i presentar els documents i els justificants que considerin pertinents.»

12. «Article 35. *Mesures cautelars.*

1. La Inspecció, d'acord amb la llei, pot adoptar les mesures de precaució i garantia que consideri adequades per impedir que desapareguin, es destrueixin o s'alterin els llibres, els documents, els registres, els programes informàtics i els arxius en suport magnètic i altres antecedents subjectes a examen, o se'n negui posteriorment l'existència i l'exhibició.

Les mesures poden consistir, si s'escau, en el precintament, el dipòsit o la confiscació de les mercaderies o els productes sotmesos a gravamen, com també d'arxius, locals o equipaments electrònics de tractament de dades que puguin contenir la informació de què es tracti.

A aquests efectes, la Inspecció pot demanar a les autoritats competents i als seus agents l'auxili i la col·laboració que consideri necessaris.

L'adopció d'aquestes mesures s'ha de documentar adequadament, mitjançant un inventari dels documents o els objectes precintats, dipositats o confiscats.

2. Les mesures cautelars han de ser proporcionades al fi que es persegueixi o al dany que es pretengui evitar. En cap cas no s'han d'adoptar les que puguin produir un perjudici difícil o impossible de reparar.

Les mesures cautelars adoptades d'aquesta manera s'han d'aixecar si desapareixen les circumstàncies que n'hagin justificat l'adopció.»

13. «Article 57. *Actes amb prova preconstituïda.*

1. Quan hi hagi una prova preconstituïda del fet imposable, d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 146 de la Llei general tributària, se'n pot estendre acta sense la presència de l'obligat tributari o del seu representant.

Existeix la prova preconstituïda del fet imposable quan aquest es pugui considerar provat segons les regles de valoració de la prova que contenen els articles 114 a 119 de la Llei general tributària.

En l'acta han de constar, amb el detall necessari, els fets i els mitjans de prova emprats i s'hi ha d'adjuntar, en tot cas, l'informe de l'actuari.

2. Amb caràcter previ a la formalització de l'acta, s'ha de notificar a l'obligat tributari la iniciació del procediment corresponent i s'ha d'obrir un termini, no inferior a deu dies ni superior a quinze, en què se li ha de posar de manifest l'expedient perquè l'interessat pugui al·legar el que convingui al seu dret i presentar els documents i els justificants que consideri pertinents.»

14. «Article 63 bis, apartat 2.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, és competent per acordar la iniciació de l'expedient sancionador el funcionari, l'equip o la unitat que hagi exercit l'actuació de comprovació i investigació, o aquell que designi l'inspector en cap, mitjançant l'autorització que aquest pot concedir, en ambdós casos, en qualsevol moment del procediment de comprovació i investigació.»

Disposició final segona.

Modificació parcial del Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per fer les devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària.

Els articles 2 i 3 i els apartats 2 i 4 de l'article 16 del Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per fer les devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària, queden redactats de la manera següent:

1. «Article 2. *Contingut del dret a la devolució.*

1. La quantitat a tornar a conseqüència d'un ingrés indegut està constituïda essencialment per l'import de l'ingrés efectuat indegudament i reconegut a favor de l'obligat tributari.

2. També formen part de la quantitat a tornar:

a) El recàrrec, les costes i els interessos satisfets durant el procediment quan l'ingrés indegut s'hagi efectuat per la via de constrenyiment.

b) L'interès de demora que regula l'article 58.2.c) de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, aplicat a les quantitats ingressades indegudament, pel temps transcorregut des de la data del seu ingrés en el Tresor fins a la de l'ordenació del pagament, llevat que aquestes quantitats siguin objecte de compensació amb deutes tributaris, cas en què s'han d'abonar interessos de demora fins a la data en què s'acordi la compensació.

El tipus d'interès de demora aplicable és el vigent al llarg del període en què es meriti l'interès esmentat.»

2. «Article 3. Prescripció.

1. El dret a la devolució d'ingressos indeguts prescriu al cap de quatre anys.

2. El termini de prescripció comença a comptar des del dia en què s'hagi fet l'ingrés indegut i s'interromp per qualsevol acte fefaent de l'obligat tributari, o dels seus hereus o drethavents, dirigit a l'obtenció de la devolució de l'ingrés indegut o per qualsevol acte de l'Administració en què es reconegui la seva existència.

3. Reconeguda la procedència de la devolució, també prescriu al cap de quatre anys el dret per exigir-ne el pagament, si els creditors legítims no el reclamen. Aquest termini es compta des de la data de notificació del reconeixement d'aquesta obligació.

4. El que disposa aquest precepte no és aplicable als ingressos indeguts de dret públic no tributaris, que es regeixen per la seva normativa específica.»

3. «Apartats 2 i 4 de l'article 16. Condonació i extinció de sancions.

2. La resolució que acordi la condonació graciable d'una sanció tributària serveix perquè en la seva execució es procedeixi a la devolució corresponent. S'ha de procedir de la mateixa manera arran de la declaració que s'ha extingit la responsabilitat derivada d'una infracció a causa de la defunció del subjecte infractor.

4. El dret a les devolucions de naturalesa tributària a què es refereix aquest article prescriu al cap de quatre anys des del dia en què es notifiqui la resolució per la qual s'acordi la condonació graciable o en què es va produir la defunció del subjecte infractor.

Aquest termini s'interromp en la mateixa forma que preveu l'article 3 d'aquest Reial decret.»

Disposició final tercera. *Habilitació normativa.*

1. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret.

2. S'autoritza el president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària perquè, per resolució, modifiqui, en l'àmbit de l'Agència esmentada, la determinació dels òrgans a què es refereix l'article 5 d'aquest Reial decret.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. La nova redacció que fa la disposició final segona d'aquest Reial decret de l'article 2 del Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per fer les devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària, s'aplica als ingressos indeguts efectuats a partir del dia 19 de març de 1998, data d'entrada en vigor de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents.

3. El que disposa l'article 24 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, i la nova redacció que fa l'esmentada Llei de l'article 64 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i de l'article 15 de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, pel que fa al termini de prescripció dels deutes, accions i drets

esmentats en els dits preceptes, s'aplica a partir de l'1 de gener de 1999, amb independència de la data en què s'hagin efectuat els fets imposables corresponents, comès les infraccions o efectuat els ingressos indeguts, sens perjudici que la interrupció de la prescripció produïda, si s'escau, anteriorment a aquella data produeixi els efectes que preveu la normativa vigent.

Madrid, 4 de febrer de 2000.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO

(Aquest Reial decret s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 51, de 29-2-2000.)

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

3088 REIAL DECRET 138/2000, de 4 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'organització i funcionament de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. («BOE» 40, de 16-2-2000.)

La Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, implica l'adequació d'aquest sistema d'inspecció als principis constitucionals d'Estat social i democràtic de dret i d'Estat de les autonomies. L'apartat 1 del seu article 19 en preveu l'estructura territorial segons criteris comuns, per bé que acomodats a les característiques de cada demarcació i a l'aplicació del principi de treball programat i en equip; l'apartat 2 del precepte esmentat assenyalava la doble dependència funcional de la Inspecció, i l'apartat 3 preveu el desplegament, via reglamentària, de la seva estructura, mentre que la disposició final única de la mateixa Llei autoritza el Govern per dictar les disposicions necessàries per a la seva aplicació i el seu desplegament, cosa que emprèn el Reglament que s'aprova.

La Llei 42/1997, de referència permanent, es basa en l'articulació d'instruments de col·laboració entre les administracions autonòmiques i de l'Estat, que impulsin la seva participació en la definició d'objectius i en l'exercici de l'activitat inspectora, mentre que el Reglament considera, també, el resultat dels acords bilaterals que preveu l'article 17 de la dita Llei, en la mesura que estan cridats a constituir un instrument principal de cooperació mútua per facilitar l'acció inspectora en cada territori. En abordar l'organització operativa de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, respectant els principis bàsics d'organització de la funció pública, el Reglament desplega una regulació comuna i flexible del sistema, fet que permet aplicar criteris també comuns d'acord amb l'article 19.1 de la Llei 42/1997, d'acord amb la unitat institucional del sistema d'inspecció que consagra la Llei esmentada.

En el funcionament de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, aquest Reglament ofereix una transformació important de la institució inspectora, amb la modernització de les seves estructures i mètodes per dotar-lo de més eficàcia en el compliment de les seves finalitats i, així mateix, en el reconeixement de les garanties de seguretat jurídica de l'administrat, tot això en la línia de la Llei ordenadora que es desplega.

Es despleguen, en definitiva, les comeses de l'Autoritat Central de la Inspecció de Treball i Seguretat